

§ 7. 1. Osobom, które nie nabyły uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych na podstawie przepisów polskich, a pobierają świadczenia o charakterze rentowym z instytucji zagranicznych za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przyznaje się następujące świadczenia na zasadach określonych w ustawie i w niniejszym rozporządzeniu:

- 1) świadczenia w naturze,
- 2) dodatki rodzinne, jeżeli nie pobierają z instytucji zagranicznych świadczeń o charakterze takich dodatków,
- 3) dodatek pielęgnacyjny, jeżeli kwota świadczenia zagranicznego nie przekracza najniższej kwoty emerytury lub renty określonej w ustawie,
- 4) dodatek dla sierot zupełnych, jeżeli kwota świadczenia zagranicznego przysługująca każdej sierocie nie przekracza najniższej kwoty renty rodzinnej określonej w ustawie,
- 5) uzupełnienie pobieranych świadczeń zagranicznych — z wyjątkiem niepełnych zaopatrzeń z tytułu służby wojskowej — do wysokości najniższej emerytury lub renty określonej w ustawie; przy ustalaniu uzupełnienia uwzględnia się wysokość emerytury lub renty wraz z dodatkami określonymi w pkt 2—4,
- 6) zasiłek pogrzebowy, jeżeli instytucja zagraniczna nie

wypłaciła takiego zasiłku, a jeżeli wypłacony przez tę instytucję zasiłek był niższy od kwoty zasiłku określonej w ustawie — uzupełnienie do tej kwoty.

2. Świadczeń określonych w ust. 1 nie przyznaje się, jeżeli:

- 1) osoba pobierająca świadczenie zagraniczne osiąga wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia lub inne dochody uzasadniające w myśl ustawy zawieszenie lub zmniejszenie świadczeń emerytalno-rentowych,
- 2) pobieranym świadczeniem zagranicznym jest wyłącznie renta z dodatkowego ubezpieczenia z instytucji zagranicznej albo zwrot składek w formie renty z instytucji francuskiej lub belgijskiej.

§ 8. Do spraw wszczętych na podstawie wniosków zgłoszonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że wysokość świadczeń przyznanych począwszy od dnia 1 stycznia 1983 r. ulega — na wniosek zainteresowanego — ponownemu ustaleniu z zastosowaniem przepisów § 5, jeżeli świadczenia te zostały wymierzone od niższych kwot ryczałtowych niż określone w tych przepisach.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

82

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1984 r.

w sprawie szczególnych zasad obliczania i uiszczania podatku dochodowego przez przedsiębiorstwa objęte rachunkiem wyrównawczym cen wewnętrznych, nadzorowane przez Ministra Górnictwa i Energetyki.

Na podstawie art. 43 pkt 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75) oraz art. 3 ust. 6 i art. 38 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nadzorowane przez Ministra Górnictwa i Energetyki przedsiębiorstwa stosujące ceny wewnętrzne obliczają swój przychód według ustalonych dla nich cen wewnętrznych wyrobów objętych rachunkiem wyrównawczym cen wewnętrznych i wpłacają należny podatek dochodowy do właściwej jednostki organizacyjnej, prowadzącej rachunek wyrównawczy, w następujących terminach:

- 1) za okres miesięczny — w terminie do dnia 28 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły,
- 2) za okres roczny:
 - a) wstępnie — w terminie określonym do złożenia bilansu,
 - b) ostatecznie — w terminie 10 dni licząc od daty zweryfikowania bilansu.

2. Jednostka organizacyjna prowadząca rachunek wyrównawczy cen wewnętrznych oblicza podatek dochodowy od sumy zweryfikowanych zysków bilansowych przedsiębiorstw objętych rachunkiem wyrównawczym, pomniejszonej o ewentualne ujemne wyniki finansowe tych przedsiębiorstw, i uiszcza należny podatek do budżetu państwa:

- 1) zaliczkowo — w terminach o 10 dni dłuższych od określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 lit. a),

2) ostatecznie za okres roczny — w terminie 15 dni, licząc od daty zweryfikowania bilansu ostatecznego przedsiębiorstwa objętego rachunkiem wyrównawczym, jednak nie później niż do 30 czerwca danego roku.

3. W razie uiszczania przez jednostkę prowadzącą rachunek wyrównawczy cen wewnętrznych podatku dochodowego nie podlegającego podwyższeniu lub obniżeniu stosownie do przepisów art. 49—52 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75), również podatek dochodowy uiszczany przez przedsiębiorstwa objęte tym rachunkiem nie podlega podwyższeniu lub obniżeniu.

§ 2. Z podstawy opodatkowania jednostek, o których mowa w § 1, wyłącza się zysk ze sprzedaży wyrobów dotowanych z budżetu, osiągnięty w wysokości odpowiadającej:

- 1) 4% kosztu własnego sprzedaży wyrobów dotowanych, stanowiącego podstawę do ustalenia ceny wewnętrznej dla danego przedsiębiorstwa — w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w § 1 ust. 1,
- 2) kwocie zysku wkalkulowanego w dotację określoną w ustawie budżetowej — w odniesieniu do jednostki organizacyjnej wymienionej w § 1 ust. 2.

§ 3. Saldo rachunku wyrównawczego cen wewnętrznych istniejące na dzień 31 grudnia podlega przekazaniu na rachunek scentralizowanego funduszu rozwoju branży, której rachunek wyrównawczy dotyczy.

§ 4. 1. W odniesieniu do przedsiębiorstw, o których mowa w § 1, nie mają zastosowania przepisy § 3 ust. 6, 9 i 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki niektórych przedsiębiorstw (Dz. U. z 1982 r. Nr 22, poz. 156 oraz z 1983 r. Nr 40, poz. 179 i 184, Nr 48, poz. 217 i Nr 75, poz. 335).

2. W zakresie obliczania i uiszczania podatku dochodowego nie uregulowanym w rozporządzeniu stosuje się przepisy ogólnie obowiązujące.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1982 r. w sprawie szczególnych zasad obliczania i uiszczania podatku dochodowego przez przedsiębiorstwa przemysłu węgla kamiennego i brunatnego, energetycznego oraz naftowo-gazowniczego, nadzorowane przez Ministra Górnictwa i Energetyki, objęte rachunkiem wyrównawczym cen wewnętrznych (Dz. U. Nr 26, poz. 190).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

83

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 marca 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib urzędów skarbowych i izb skarbowych.

Na podstawie art. 9 ust. 7 ustawy z dnia 29 grudnia 1982 r. o urzędzie Ministra Finansów oraz urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie urzędów skarbowych, ich siedzib oraz terytorialnego zasięgu działania, stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1982 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib urzędów skarbowych i izb skarbowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 3, poz. 22), skreśla się lp. 42, dodaje się lp. 65a i 258a, a lp. 15, 18, 19, 23, 25, 34, 35, 37, 41, 47, 49, 51, 52, 53, 54, 56, 61, 62, 64, 66, 71, 75, 77, 85, 139, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 152, 165, 177, 178, 179, 181, 233, 240, 252, 253, 255—261, 288 i 305 otrzymują

brzmienie podane w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1984 r.

Minister Finansów: w z. W. Bień

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 marca 1984 r. (poz. 83)

WYKAZ URZĘDÓW SKARBOWYCH, ICH SIEDZIB ORAZ TERYTORIALNY ZASIĘG DZIAŁANIA

Lp.	Nazwa i siedziba urzędu skarbowego	Terytorialny zasięg działania urzędu skarbowego	Nazwa i siedziba urzędu skarbowego, właściwego w sprawach ustalania i poboru podatków i niepodatkowych należności budżetowych od jednostek gospodarki społecznej (art. 9 ust. 7 pkt 1 ustawy — Dz. U. z 1982 r. Nr 45, poz. 289)
1	2	3	4
15	Urząd Skarbowy w Białej Podlaskiej	miasta: Biała Podlaska, Łosice, Terespol gminy: Biała Podlaska, Huszlew, Janów Podlaski, Kodeń, Konstantynów Leśna Podlaska, Łomazy, Łosice, Olszanka, Piszczac, Platerów, Rokitno, Rossosz, Sarnaki, Sławatycze, Stara Kornica, Terespol, Tucznia, Zalesie	Urząd Skarbowy w Białej Podlaskiej
18	Urząd Skarbowy w Białymstoku	miasta: Białystok, Choroszcz, Czarna Białostocka, Łapy, Supraśl, Suraz, Wasilków, Zabłudów gminy: Choroszcz, Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Kościelne, Gródek, Juchnowiec Dolny, Łapy, Michałowo, Poświętne, Supraśl, Suraz, Turośń Kościelna, Tykocin, Wasilków, Zabłudów	Urząd Skarbowy w Białymstoku
19	Urząd Skarbowy w Mońkach	miasta: Knyszyn, Mońki gminy: Jasionówka, Jaświly, Knyszyn, Krypno, Mońki	Urząd Skarbowy w Białymstoku
23	Urząd Skarbowy w Bielsku-Białej	miasta: Bielsko-Biała, Szczyrk, Wilamowice gminy: Jasienica, Kozy, Szczyrk, Wilamowice, Wilkowice	Urząd Skarbowy w Bielsku-Białej
25	Urząd Skarbowy w Oświęcimiu	miasta: Chelmek, Kęty, Oświęcim, Zator gminy: Chelmek, Kęty, Osiek, Oświęcim, Przeciszow, Zator	Urząd Skarbowy w Bielsku-Białej